

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2006-2007

12 OCTOBRE 2006

Proposition de loi modifiant la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale en vue d'étendre le système du prélèvement obligatoire de l'ADN chez certains groupes de condamnés

(Déposée par Mme Anke Van dermeersch et M. Jurgen Ceder)

DÉVELOPPEMENTS

Selon la presse néerlandaise (1) l'utilisation de la banque de données ADN de prévenus et condamnés donne d'excellents résultats. Le recours à cette banque de données améliore très nettement le taux d'élucidation. La justice néerlandaise enregistre non seulement les profils ADN des prévenus mais aussi ceux de certaines catégories de condamnés dans la banque de données.

Il s'agit, dans ce dernier cas, d'auteurs de délits graves tels que des délits de mœurs et des infractions violentes graves. En 2008, tous les condamnés devront faire l'objet d'un prélèvement d'ADN.

En Belgique, l'enregistrement de l'ADN de prévenus et de condamnés est également possible depuis la loi du 22 mars 1999.

L'ADN d'une catégorie limitée de condamnés est ainsi sauvégarde dans une banque de données.

Nous considérons toutefois que la liste exhaustive d'infractions pour lesquelles cet enregistrement est obligatoire est trop limitée et arbitraire.

(1) Elsevier 25 août 2005: «Profielen in DNA-bank «matchen» 10 000 keer».

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 2006-2007

12 OKTOBER 2006

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in stafzaken met het oog op de uitbreiding van de regeling van de verplichte DNA-afname bij bepaalde groepen van veroordeelden

(Ingediend door mevrouw Anke Van dermeersch en de heer Jurgen Ceder)

TOELICHTING

Berichten uit de Nederlandse pers (1) melden dat het gebruik van de DNA-databank voor verdachten en veroordeelden uitstekende resultaten oplevert. Deze databank bevordert zeer duidelijk de ophelderingsgraad. In Nederland worden niet alleen DNA-profielen van verdachten, maar ook van bepaalde categorieën van veroordeelden opgeslagen in de gegevensbank.

Het gaat in het laatste geval over plegers van ernstige delicten als zedenmisdrijven en ernstige geweldmisdrijven. In 2008 zullen alle veroordeelden hun DNA moeten afstaan.

In België is het bewaren van DNA van verdachten en veroordeelden sinds de wet van 22 maart 1999 ook mogelijk.

Zo kan het DNA van een beperkte categorie van veroordeelden worden opgenomen in een gegevensbank.

De indieners vinden echter dat het exhaustieve lijstje van misdrijven waarvoor dit nu verplicht is, te beperkt en arbitrair werd ingevuld.

(1) Elsevier 25 augustus 2005: «Profielen in DNA-bank «matchen» 10 000 keer».

À présent qu'il est clair que l'utilisation des données ADN de condamnés peut aider à élucider un grand nombre d'infractions, nous estimons que le moment est venu d'étendre considérablement la liste actuelle.

En effet, nous ne comprenons absolument pas pourquoi cette liste ne reprend pas les données ADN d'un terroriste, d'un voleur ou d'un pyromane condamné. La loi du 19 décembre 2003 relative aux infractions terroristes ne contient aucun renvoi à la loi relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale. Ainsi, un voleur ou un pyromane condamné, des personnes dont il n'est pas impensable qu'elles pourraient être mises en relation avec d'autres infractions non élucidées, ne sont pas du tout obligées de donner leur ADN.

C'est pourquoi la présente proposition de loi prévoit d'étendre la liste des infractions qui, en cas de condamnation, donnent automatiquement lieu au prélèvement de matériel génétique du condamné.

Cependant, au lieu d'opter pour une extension de la liste actuelle d'infractions par l'ajout d'une énumération limitative, nous avons choisi d'imposer systématiquement le prélèvement ADN dans le cas de personnes ayant été condamnées à une peine privative de liberté d'au moins trois ans.

En renvoyant dans une catégorie générale non pas à un nombre limitatif d'infractions bien définies, mais à la durée de la condamnation définitive, un grand nombre d'infractions relevant de lois pénales particulières peuvent également donner lieu à un prélèvement ADN.

La liste des infractions actuelles pour lesquelles un prélèvement ADN est obligatoire dans le cas d'une condamnation est toutefois maintenue. En effet, une personne qui est condamnée pour ces faits ne se verra pas infliger automatiquement une peine privative de liberté d'au moins trois ans, alors qu'il s'agit malgré tout d'infractions particulières qui, indépendamment de la peine effective de privation de liberté, exigent de toute façon un prélèvement ADN.

Nu het duidelijk is dat het gebruik van de DNA-gegevens van veroordeelden de opheldering van menig misdrijf kan bevorderen, menen de indieners dat het tijd wordt voor een aanzienlijke uitbreiding van de bestaande lijst.

Zo is het volstrekt onduidelijk en onbegrijpelijk waarom de DNA-gegevens van een veroordeeld terrorist, een dief of brandstichter niet werden weergehouden in de genoemde lijst. De wet van 19 december 2003 betreffende terroristische misdrijven bevat geen verwijzingen naar de DNA-wet. Een veroordeelde dief of brandstichter, mensen waarvan het waarschijnlijk is dat ze kunnen worden in verband gebracht met andere onopgehelderde misdrijven, worden in het geheel niet verplicht hun DNA af te staan.

Om deze redenen voorziet dit wetsvoorstel in een verdere uitbreiding van de lijst van misdrijven die in geval van veroordeling automatisch aanleiding geven tot afname van genetisch materiaal van de veroordeelde.

Evenwel, in plaats van te kiezen voor een uitbreiding van de bestaande lijst van misdrijven middels een bijkomende limitatieve opsomming, hebben de indieners ervoor gekozen om de DNA-afname van veroordeelde tot een vrijheidstraf van tenminste 3 jaar altijd te verplichten.

Door in een algemene categorie niet te verwijzen naar een limitatief aantal welomschreven misdrijven, doch wel naar de duur van de definitieve veroordeling, kunnen ook heel wat misdrijven die deel uitmaken van bijzondere strafwetgeving aanleiding geven tot DNA-afname.

De lijst van bestaande misdrijven waarvoor een DNA-afname verplicht is ingeval van veroordeling, blijft evenwel bestaan. Het is immers niet noodzakelijk zo dat een persoon die wegens deze feiten wordt veroordeeld, automatisch een vrijheidsstraf van tenminste drie jaar wordt opgelegd, terwijl het toch wel om bijzondere misdrijven gaat die in elk geval, los van de effectieve vrijheidsstraf dus, een DNA-afname vereisen.

Anke VAN DERMEERSCH.
Jurgen CEDER.

*
* *

*
* *

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

À l'article 5 de la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale sont apportées les modifications suivantes :

A) l'alinéa suivant est inséré entre les alinéas 1er et 2 :

«Cette banque de données contient le profil ADN de chaque personne qui a été condamnée définitivement à une peine privative de liberté d'au moins 3 ans.»;

B) à l'alinéa 2, qui devient l'alinéa 3, les mots «en tout cas» sont insérés entre le mot «contient» et les mots «le profil ADN».

26 septembre 2006.

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 5 van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken wordt gewijzigd als volgt :

A) tussen het eerste en het tweede lid wordt het volgende lid ingevoegd :

«De gegevensbank bevat het DNA-profiel van iedere persoon die definitief werd veroordeeld tot een vrijheidsstraf van tenminste 3 jaar.»;

B) in het derde lid, dat vroeger het tweede lid was, worden tussen het woord «bevat» en de woorden «het DNA», de woorden «in elk geval» ingevoegd.

26 september 2006.

Anke VAN DERMEERSCH.
Jurgen CEDER.